

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 525/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 23 lutego 2021 roku, sygn. akt III K 151/18			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	<p>przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego,</p>	

	nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.1.1.					
0.12.1.2. Fakty uznane					

za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	B. W. (1)	Brak cech losowości i nie prowadzenie gry hazardowej w rozumieniu art. 107 § 1 k.k.s; zabezpieczone w sprawie urządzenie o nazwie H. (...) F. nr (...) było wykorzystywane do zawierania umów na terminowe operacje finansowe (krótkotrwałe binarne operacje walutowe), do których nie stosuje się ustawy o grach hazardowych	Opinia biegłego M. T.	k.1991-1998	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			

<p>0.12.2.2. Dowody niewwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach niewwzględnienia dowodu</p>	
<p>2.1.1.1.</p>	<p>Opinia biegłego M. T.</p>	<p>Opinia biegłego została sporządzona na zlecenie sądu odwoławczego; w ocenie sądu odwoławczego jest teoretyczna i nie znajduje odniesienia do konkretnych okoliczności przedmiotowej sprawy; nie może stanowić podstawy do dokonywania ustaleń faktycznych (szczegółowa ocena niżej w powiązaniu z całością materiału dowodowego).</p>	

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
I.1-3 II	<p>Obrońca zarzucił wyrokowi:</p> <p>I. Obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to:</p> <p>1. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie sprzecznej z zasadami logiki oraz prawidłowego rozumowania oceny dowodu w postaci opinii sporządzonej przez biegłego sądowego W. K. (1), polegającej na nieprawidłowym uznaniu w.w. opinii za wiarygodną w zakresie rzetelności przeprowadzonych badań, w sytuacji w której biegły nie przeprowadził badania konkretnych,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadne</p>	

zatrzymanych w sprawie urzędów, większość wniosków zawartych w opiniach pochodziła z badań przeprowadzonych przez biegłego na podobnych urządzeniach w bliżej nieokreślonej przeszłości, nieweryfikowalnych na gruncie niniejszej sprawy, biegły nie dysponował odpowiednim zapleczem badawczym, a nadto wyniki jego badań były sprzeczne z badaniami dokonanyimi przez uprawnione jednostki, co doprowadziło Sąd do nieprawidłowego ustalenia, że urządzenia wykorzystają do obliczeń losowe dane, a nie zaś dane o charakterze ekonomicznym i jako takie służą do prowadzenia gier hazardowych, a w konsekwencji przypisania oskarżonemu

odpowiedzialności
karnej,

2. art. 7
k.p.k. poprzez
odmównie
wiarygodności
wskazywanym
przez obronę
dowodom z
dokumentów w
postaci:

Wydruku ze
strony
csani.com,
zaświadczenia
wydanego przez
Komisję
Nadzoru
Finansowego
potwierdzającego
fakt

prowadzenia
przez (...) Sp. z
o.o. działalności
biura usług
płatniczych,
wniosku o
wydanie
interpretacji
indywidualnej
wraz z

odповідzią
Dyrektora
Departamentu
Służby Celnej
z dnia 13
grudnia 2010r,
interpelacji

indywidualnej
Dyrektora Izby
Skarbowej w
B. z dnia
5 lipca 2011r,
postanowienia o
odmowie
wszczęcia

postępowania w
przedmiocie
wydania decyzji

rozstrzygającej
czy korzystanie
z platformy
inwestycyjnej
będącej stroną
internetową
instytucji
finansowej
działającej poza
granicami Polski
stanowi udział
w grze losowej,
zakładzie
wzajemnym lub
jakiegokolwiek
innej formie
z dnia 22
lipca 2011r,
interpelacji
poselskiej nr
25661 z dnia 1
kwietnia 2014r
wraz z
odповідzią
Ministra
Finansów z dnia
13 maja 2014r,
interpelacji
poselskiej nr
26230 z dnia 5
maja 2014r wraz
z odpowiedzią
Ministra
Finansów z dnia
27 maja 2014r,
interpelacji do
Parlamentu
Europejskiego z
dnia 19 grudnia
2016r (E-
00955-16) wraz
z odpowiedzią
Komisji
Europejskiej z
dnia 17 lutego
2017r,
interpelacji
eurodeputowanego
do Parlamentu
Europejskiego z

dnia 19 grudnia
2016r
(E-009560-16),
wraz z
odpowiedzią
Komisji
Europejskiej z
dnia 17 lutego
2017r,
interpelacji
eurodeputowanego
do Parlamentu
Europejskiego z
dnia 19 grudnia
2016r
(E-009560-16)
wraz z
odpowiedzią
Komisji
Europejskiej z
dnia 9 marca
2017r, opinii
jednostki
badającej (...) Austria wraz z
korespondencją
e-mail, opinii
firmy (...) Sp.
z o.o. wpisanej
na (...) Izby (...) pod
numerem: (...),
opinii dr nauk
prawnych A. N.,
ekspertyzy S.
J., C. L. –
w zakresie
kwalifikacji
instrumentów
oferowanych
przez platformę
(...) jako
instrumentów
finansowych
opinii biegłego z
zakresu
instrumentów
finansowych M.
T. z dnia
23 lipca 2018r

sporządzonej w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu (sygn. akt II K 502/17), opinii biegłego z zakresu informatyki A. W. z dnia 8 lipca 2018r, sporządzona w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (sygn. akt IX K 780/17), opinii biegłego z zakresu instrumentów finansowych M. T. z dnia 23 listopada 2018r, sporządzonej w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (sygn. akt IX K 780/17), protokołu rozprawy głównej z dnia 26 czerwca 2016r w sprawie prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (sygn. akt IX K 780/17), opinii biegłego z zakresu papierów wartościowych

M. K. z dnia
8 lipca 2019r
sporządzonej w
sprawie
prowadzonej
przez Sąd
Rejonowy w
Suwałkach
(sygn. akt II
K 1208/17),
opinii prywatnej
sporządzonej
przez biegłego
sądowego D. S.,
z uwagi na fakt,
że dokumenty
te były oparte
na ekspertyzie
dokonanej przez
(...) Austria
(...), którą to
ekspertyzę Sąd
uznał za
niewiarygodną,
ze względu na
to, że nie była
ona zgodna z
treścią opinii
sporządzonej
przez biegłego
sądowego W. K.
(1) (która nie
była
wiarygodna), co
doprowadziło
Sąd do
nieprawidłowego
ustalenia, że
urządzenia
wykorzystują do
obliczeń losowe
dane, a nie
zaś dane o
charakterze
ekonomicznym i
jako takie służą
do prowadzenia
gier
hazardowych a
w konsekwencji

przypisania
oskarżonemu
odpowiedzialności
karnej,

3. art. 170 § 1 pkt.
2 k.p.k. poprzez
jego błędne
zastosowanie,
polegające na
oddaleniu
wniosku
dowodowego
obrońcy o
dopuszczenie i
przeprowadzenie
dowodu z opinii
biegłego
sądowego z
zakresu
instrumentów
finansowych, z
uwagi na fakt,
iż zdaniem Sadu
dowód ten nie
miał znaczenia
dla
rozstrzygnięcia
sprawy, w
sytuacji, w której
biegły z zakresu
instrumentów
finansowych
mógł
zweryfikować
czy ewentualne
opóźnienia
wynikające na
urzędzeniach
mogą prowadzić
do uznania, że
oferowane przez
nich produkty
nie mają
charakteru
instrumentów
finansowych, jak
również mógł
zweryfikować
poprawność

przeprowadzonego
przez biegłego
sądowego W. K.
(1) badania pod
kątem
prawidłowości
pozyskiwania
danych
ekonomicznych
oferowanych
przez
poszczególnych
dostawców,
dowód ten miał
zatem istotne
znaczenie dla
rozstrzygnięcia
sprawy, co
doprowadziło
sąd do
nieprawidłowego
ustalenia, że
urządzenia
wykorzystują do
obliczeń losowe
dane, a nie
zaś dane o
charakterze
ekonomicznym i
jako takie służą
do prowadzenia
gier
hazardowych, a
w konsekwencji
przypisania
oskarżonemu
odpowiedzialności
karnej,

II. błąd w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę
orzeczenia,
mający wpływ
na jego treść,
polegający na
nieprawidłowym
uznaniu przez

Sąd, że oskarżony działał w zamiarze, w sytuacji, w której był on zapewniony o legalności działania urzędzeń o nazwie C., zostały mu przedstawione opinie sporządzone przez rzetelne podmioty (w tym jednostkę badającą (...)) Austria, akredytowaną przy Ministrze Finansów), z zatem oskarżony nie mógł mieć świadomości co do nielegalności działania urzędzeń, co doprowadziło do nieprawidłowego przypisania oskarżonym odpowiedzialności karnej za czyn, który może być popełniony jedynie w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym.

Dodatkowo w piśmie procesowym (zatytułowanym „uzupełnienie apelacji”) z dnia 31 maja 2021

	<p>roku obrońca podniósł zarzut rażącej niewspółmierności kary przez wymierzenie oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności oraz niewspółmiernie surowej grzywny wobec znikomej korzyści uzyskanej z działania jednego urządzenia (...) tylko przez miesiąc działalności oraz jego sytuacji rodzinnej i majątkowej.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad I.1-2, II. Zarzuty niezasadne. Zgodnie z utrwalonym od lat poglądem, wyrażanym tak w doktrynie jak też w judykaturze, że ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd meriti w toku rozprawy</p>			

głównej mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana, wtedy dopiero, gdyby w procedurze dochodzenia do nich Sąd uchybił dyrektywom art. 7 k.p.k., pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnętrznie sprzeczne bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, wyłączające możliwość merytorycznej oceny kontrolno-odwoławczej.

Skarżący, wyrażając własną odmienną oceną dowodów i wyprowadzając własne wnioski w tym zakresie nie wykazał w wiarygodny i przekonujący sposób, aby ocena dowodów

dokonana przez Sąd meriti nosiła cechy dowolności (wykraczając tym samym poza granice ocen swobodnych zakreślone dyrektywami art. 7 k.p.k.). Tego rodzaju uchybień jakie obrońca podnosił w związku z oceną czynu zarzucanego oskarżonemu, aby rodziły one wątpliwości co do merytorycznej trafności zaskarżonego wyroku w tym zakresie, Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie jednak nie stwierdził. Rzecz w tym, że dla skuteczności zarzutu tego rodzaju (ukierunkowanego na kwestionowanie oceny dowodów) nie wystarczy wysłownienie własnego stanowiska, odmiennego od ustaleń Sądu meriti. Konieczne jest natomiast wykazanie w

oparciu o dowody i ich wnikliwą ocenę, że ustalenia te są błędne, wskazanie możliwych przyczyn powstałych błędów i wszechstronne uargumentowanie własnego odmiennego stanowiska.

Sąd Okręgowy stwierdził, że obrońca tego rodzaju argumentacji i na takim poziomie jej przekonywalności, nie przedstawił. Wbrew jego twierdzeniom, analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala w pełni na podzielenie przekonania Sądu meriti o tym, iż oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu.

Apelacja obrońcy nie dostarcza dostatecznych argumentów

mogących przemawiać za zasadnością jej uwzględnienia, a co za tym idzie, uzasadniać możliwości odmiennego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, ów środek odwoławczy zawiera jedynie odmienną, ocenę materiału dowodowego, a podniesione w nim argumenty mają charakter stricte polemiczny a w szczególności abstrahują od treści zebranych dowodów.

Tymczasem Sąd Rejonowy dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w tej części rozważył szczegółowo i wszechstronnie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wszystkie dowody. Wskazał którym i dlaczego dał wiarę oraz którym nie dał wiary, przedstawiając

motywy swoich ocen.

Ocena zebranych w sprawie dowodów, dokonana została przez Sąd Rejonowy z należytą starannością i wnikliwością, nie zawiera błędów natury logicznej, jest zgodna ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. obrońca nie wykazał w skardze apelacyjnej, aby w zaskarżonym wyroku, przy ich ocenie Sąd dopuścił się obrazy art.7 kpk.

Co do kwestii szczegółowych :

- dokonana przez Sąd I instancji ocena opinii W. K. (1) nie budzi wątpliwości; Sąd Rejonowy dokonał rzetelnej i szczegółowej oceny przedmiotowej opinii, a sąd odwoławczy w pełni ją podziela i w tym miejscu

do oceny tej się odwołuje; słusznie Sąd Rejonowy uznał, że opinia ta jest pełna, jasna, logiczna i zasługuje na aprobatę, a jej wnioski są zbieżne z przeprowadzonym eksperymentem procesowym i z zasadami logiki i doświadczenia życiowego; wskazać przy tym należy, że rolę Sądu II instancji nie jest dokonywanie powtórnej drobiazgowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego; takowa została bowiem poczyniona przez sąd rozstrzygający, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie regulami, a Sąd Okręgowy ocenę tę w pełni akceptuje;

- podkreślić należy, że z treści opinii biegłego, wynika, że gry - krótkoterminowe opcje inwestycyjne z wizualizacją

bębnową są realizowane w oparciu o algorytmy wykorzystujące notowania walut charakteryzujące się wysokim stopniem złożoności i dużą szybkością działania powodując, że grający nie ma żadnego wpływu na wynik pojedynczej gry, dla niego nieprzewidywalny;

- istotnym dowodem jest przeprowadzony eksperyment (utrwalonym na nagraniu i w protokole); dotyczył funkcjonowania automatów z chwili ich zatrzymania, odnosił się do faktycznego funkcjonowania automatów w konkretnie określonym czasie i miejscu a zakres kompetencji funkcjonariuszy KAS powoduje, że ich ocena w tym zakresie ma cechy wiążące, musi być wzięta pod uwagę przy

rozstrzygnięciu
sprawy;

- eksperyment
został
przeprowadzony
przez
funkcjonariuszy
celnych
zajmujących się
zwalczaniem
przestępczości
hazardowej, z
czego można
wnioskować, że
posiadali oni
odpowiednią
wiedzę w
zakresie sposobu
jego
przeprowadzenia;
przebieg tego
eksperymentu
mieścił się w
upoważnieniu
nadanemu
funkcjonariuszom
na podstawie
art. 32 ust. 1
pkt 13 ustawy z
dnia 27 sierpnia
2009 r. o
Służbie Celnej
(tekst jednolity:
Dz.U. z 2015 r.,
poz. 990 ze zm.);
przebieg tych
czynności, w
sposób
protokolarny
utrwalono na
piśmie oraz
nagrano kamerą
wideo; w
protokole
opisano wynik
eksperymentu,
jak również
przyczyny dla
jakich ich wynik

przyjęto za
wskazujący na
uznanie gry na
przedmiotowych
urzędzeniach
jako
posiadających
charakter
losowy;

- znaczenie tego
eksperymentu
jest tym większe
w płaszczyźnie
ustawowego
uprawnienia do
rozstrzygnięcia
charakteru gier
wynikającego z
kompetencji
Ministra
Finansów,
którego
uprawnienia
opierają się
na wynikach
kontroli lub
czynności
procesowych
przeprowadzonych
zgodnie z
odrębnymi
przepisami przez
organy Krajowej
Administracji
Skarbowej (art.
2 ust. 7a
ustawy o grach
hazardowych);
funkcjonariusze
tych organów
mają
uprawnienie nie
tylko do
przeprowadzenia
i
udokumentowania
wyników
eksperymentu,
ale także do

samodzielnego
stwierdzenia
losowego
charakteru gry;

- przebieg i
wynik tego
eksperymentu
jest oczywisty
i jednoznaczny
- po wrzuceniu
bilonu do
automatu
rozpocząła się
gra losowa, na
wynik której
gracz nie miał
i nie mógł
mieć realnego
wpływu, nie
dochodziło
również do
zawarcia żadnej
umowy
podlegającej
rygorom prawa
bankowego,
gracz był w pełni
anonimowy;
wielokrotnie
wskazywano w
orzecznictwie, iż
wprowadzenie
różnych
elementów
dodatkowych,
mających
stworzyć pozory
braku losowości
nie pozbawia
gry charakteru
losowego, jeżeli
w konsekwencji
wynik całej gry
zależy od
przypadku (zob.
wyrok NSA z
27 października
1999 r., II
SA 1095/99,

niepubl.; wyrok
NSA z 6
grudnia 1999 r.,
II SA 1513/99,
Biuletyn
Skarbowy 2001,
Nr 1, poz.
29); dla oceny
charakteru gry
i zaliczenia jej
do określonego
rodzaju gier
według katalogu
ustawowego nie
mają istotnego
znaczenia
uboczne
elementy (zob.
wyr. NSA z 3
września 1998 r.,
II SA 890/98,
niepubl.);

- na aprobatę
zasługuje też
ocena pozostałej
części materiału
dowodowego;
prywatne opinie,
wyroki
wydawane w
innych sprawach
oraz pozostałe
dokumenty, na
które powołuje
się skarżący,
nie były dla
sądu wiążące
i nie mogą
naruszyć jego
samodzielności
jurysdykcyjnej;
strona
oczywiście może
składać
prywatne opinie,
ekspertyzy i
orzeczenia
wydawane w
innych

sprawach, ale skoro nie wykazał, że opinia sądowa dopuszczona w danej sprawie, na której sąd oparł ustalenia faktyczne jest wadliwa, to pozostaje to bez wpływu na treść orzeczenia; podkreślić jedynie należy, iż dla ustaleń faktycznych znaczenie procesowe mają wyłącznie opinie, które sporządzone zostały przez biegłych na wyraźne zlecenie upoważnionego do tego organu procesowego, natomiast tzw. "opinia prywatna" nie ma statusu dowodu w konkretnej sprawie i stanowi jedynie źródło informacji o dowodzie oraz może w efekcie spowodować dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczności wynikające z treści "opinii prywatnej", ewentualnie może być

pomocna stronie
lub
pełnomocnikowi
do
merytorycznego
formułowania
pytań biegłemu
powołanemu
przez
uprawniony
organ
procesowy,
celem wykazania
braków oraz
sprzeczności tej
opinii (por. T.
Grzegorzczak, J.
Tylman, Polskie
postępowanie
karne,
Wydawnictwo
LexisNexis,
Warszawa 2005
r., s. 483);

- nie sposób
podzielić
wniosków opinii
wydanej przez
biegłego M.
T., która w
ocenie sądu
odwoławczego
jest teoretyczna
i nie znajduje
odniesienia do
konkretnych
okoliczności
przedmiotowej
sprawy; opinia
ta nie zdołała
zanegować tezy
o losowości gier
urządzanych na
zatrzymanych w
sprawie
automatach;
dowód ten
należy bowiem
oceniać w

powiązaniu z pozostałymi dowodami; tymczasem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby sporne urządzenie było wykorzystywane do zawierania terminowych operacji finansowych, instrumentów rynku pieniężnego lub papierów wartościowych; brak jest jakichkolwiek dowodów, które świadczyłyby o tym, że w ramach prowadzonej działalności za pośrednictwem tego urzędnika zawierane były jakiegokolwiek transakcje finansowe, np. potwierdzenia przelewów, zasilania kont brokerskich itp.; nadto, skoro urządzenie wykorzystuje jedynie "opcje finansowe", a czas trwania opcji trwa 1 sekundę, to nie sposób uznać, że w rzeczywistości wynik gry zależy

od umiejętności grającego, ale od losu, co zresztą zostało słusznie dostrzeżone w sporządzonej w sprawie opinii biegłego W. K., który wskazał, że wzór, który służy do obliczania indeksu – USD indeks – bazuje na ponad 20 zmiennych, które są pobierane w czasie rzeczywistym od 2 dostawców, przy czym dla każdej pary walutowej pobierane są dwie wartości zakupu i sprzedaży. Daje to prawie 100 zmiennych, które są pobierane w czasie rzeczywistym kilka razy na sekundę i podstawiane do wzoru - gdzie wartość jest obliczana do dziesiątego miejsca po przecinku. Czas trwania jest ustawiony w większości na 1 sekundę. Zgodzić się zatem należy z biegłym, że tak skonstruowany

indeks, który pobiera tyle zmiennych w czasie rzeczywistym jest nieprzewidywalny całkowicie przez osoby grające. Tym samym, w istocie zabezpieczony w sprawie automat jedynie pozorował legalną usługę, w rzeczywistości stanowiąc gry, w których grający nie ma wpływu na ewentualną wygraną;

- w ocenie Sądu Okręgowego zasadna jest konstatacja Sądu Rejonowego, że funkcjonowanie platformy (...) miało na celu wyłącznie ukrycie rzeczywistego charakteru gier hazardowych, nadając im wyłącznie pozory działalności mieszczącej się w granicach dopuszczonych przez prawo, uzależnienie wygranych od krótkotrwałych wahań na rynkach

finansowych,
przebiegających
na tyle
dynamicznie, że
są one
nieprzewidywalne
ani dla
użytkownika
automatu, ani
dla organizatora
platformy;

- urządzenie
zostało
zaprojektowane,
w aspekcie
wizualnym, dla
przeciętnego
użytkownika,
często będącego
przypadkowym
klientem danego
miejsca, w
którym
postawiony
został automat;
proste
doświadczenie
życiowe,
wskazuje, że
grupą docelową
tego rodzaju
urządzeń są
osoby
zainteresowane
wzięciem
udziału w grze
hazardowej i
na wywołanie
takiego
zainteresowania
obliczony został
zewnątrzny
wygląd tego
automatu,
jednocześnie -
w aspekcie
używanych
symboli, czy
terminologii -

kojarzący się z
grami o takim
charakterze;
gdyby było
inaczej, tego
rodzaju
wizualizacje
byłyby zbędne,
bądź starały się
nawiązywać do
rzeczywistej roli
urządzenia jako
przeznaczonego
do dokonywania
określonych
operacji
finansowych;
trudno też
uznać, by klienci
automatów
rzekomo
wyłącznie
stylizowanych
na hazardowe,
byli rzeczywiście
zainteresowani
zawieraniem
świadomych
umów na
transfer
środków
finansowych do
dostawcy
instrumentów
finansowych, ze
świadomością
szczegółów,
konsekwencji
prawnych oraz
mechanizmów
rządzących
terminowymi
operacjami
finansowymi,
instrumentami
rynku
pieniężnego lub
papierami
wartościowymi,
w warunkach

skrajnie
nieodpowiadających
charakterowi
transakcji, tj.
w przydrożnych
barach, czy - jak
to miało miejsce
w tej sprawie - na
stacjach paliw, a
więc z założenia
miejskach o
zupełnie innym
przeznaczeniu,
w których
przebywa się
tymczasowo;

- oskarżony
nie przedstawił
żadnych
konkretnych
dowodów
podważających
wnioski
nasuwające się z
wymowy
materiału
dotychczas
zgromadzonego,
które
świadczyłyby o
tym, że jego
usługi polegały
na realizowaniu
poprzez sieć
Internet
przekazów
pieniężnych,
pośrednictwie
poprzez
umożliwienie
wpłat na
dowolne
rachunki
bankowe oraz
inwestowaniu w
krótkoterminowe
opcje walutowe;
oskarżony nie
uprawdopodobnił

nawet istnienia podstawowych w tym zakresie dokumentów, jak choćby kopii polecenia przelewów składanych przez grającego, czy potwierdzających numer rachunku bankowego, na który dokonywano tych przelewów; podmiot, który świadczy usługi, o których mowa w art. 7a Prawa bankowego, powinien być w stanie udokumentować, że jest instytucją finansową w rozumieniu Prawa bankowego i działa zgodnie z przepisami regulującymi rynek finansowy w Polsce; konieczne jest również odpowiednie udokumentowanie, że operacje finansowe, o których mowa w art. 7a Prawa bankowego są przeprowadzane w sposób zgodny z przepisami prawa i mają rzeczywisty charakter, co oznacza, że nie

są to operacje jedynie dla pozoru, czy wprowadzające w błąd. (zob. wyroki: WSA w Łodzi z dnia 29 maja 2018 r., III Sa/Łd 310/18, czy WSA we Wrocławiu z dnia 13 grudnia 2016 r., III SA/Wr 679/16, dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych); ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby sporne urządzenie było wykorzystywane do zawierania terminowych operacji finansowych, instrumentów rynku pieniężnego lub papierów wartościowych; brak jest jakichkolwiek dowodów, które by świadczyły o tym, że w ramach prowadzonej działalności za pośrednictwem spornego urządzenia zawierane były jakiegokolwiek transakcje

finansowe a
z akt sprawy
nie wynika,
aby zawierane
były umowy z
grającym na
transfer
środków
finansowych do
dostawcy
instrumentów
finansowych;

- chybiony jest
zarzut, jakoby
Sąd Rejonowy
dopuścił się
błędnych ustaleń
faktycznych w
zakresie
umyślności
działania
oskarżonego;
Sąd meriti
dokonał
właściwej
subsumpcji
prawnej
zachowania
oskarżonego
wskazując, iż
jego zachowanie
wyczerpało
znamiona czynu
z art. 107
§ 1 k.k.s.;
zabezpieczony
automat
niewątpliwie
służył do
uprawiania
hazardu, a gra
na nim miała
charakter
losowy;
oskarżony miał
tego
świadomość,
albowiem
profesjonalnie i

na skalę ogólnopolską organizował tego typu gry, a przedmiotowa sprawa stanowi jedynie wycinek jego działalności; działał w sposób umyślny, a gromadzenie przez niego prywatnych opinii i ekspertyz stanowiło element jego działalności nakierowany na uniknięcie przyszłej odpowiedzialności karno – skarbowej; podejmowane przez oskarżonego działania zmierzające do uzyskania prywatnych ekspertyz, służyć miały wyłącznie usankcjonowaniu prowadzonej przez niego, nielegalnej działalności w postaci urządzania gier na automatach, które rzekomo miały być nabywaniem opcji; oskarżony jest człowiekiem doskonale zorientowanym w zakresie funkcjonowania

porządku
prawnego w
obszarze gier
hazardowych;
musi znać też
poglądy
jednoznacznie
wskazujące na
to, że gry
prowadzone na
urządzeniach
wykorzystujących
platformę C.
od dłuższego
czasu uznawane
są za gry
na automatach
w rozumieniu
przepisów
ustawy o grach
hazardowych;
vide wyrok WSA
w Warszawie z
dnia 18 maja
2016 r. ___V
SA/Wa_3333/15
, z którego
wynika w sposób
jednoznaczny, że
gry na automacie
urządzane na
platformie C. z
uwagi na ich
losowy
charakter, przy
jednoczesnym
spełnieniu
pozostałych
przesłanek
wynikających z
art. 2 ust. 3
ustawy o grach
hazardowych, są
grami
hazardowymi w
rozumieniu
przepisów
ustawy o grach
hazardowych;
pogląd powyższy

bez wątpienia
był
oskarżonemu
znany, skoro
pojawiał się w
obrocie
prawnym jeszcze
przed czynem
będącym
przedmiotem
niniejszego
postępowania;
finalnie
oskarżony
działał z pełną
świadomością,
że urzędza gry
na automatach
wbrew
przepisom
ustawy o grach
hazardowych;
zajmując się
organizowaniem
gier oskarżony
musiał sobie
zdawać sprawę,
że prowadzenie
gry na takim
oprogramowaniu
jest możliwe
tylko w formie
kasyna i za
zezwoeniem, a
nie w formie
podnajęcia
niewielkiej
powierzchni, na
której ustawiono
pojedynczy
automat;
oskarżony miał
dostateczne
sygnały, że jego
interpretacja
prawa nie jest
słuszna, o czym
świadczy ilość
prowadzonych
przeciwko

<p>niemu spraw karnych o czyny z art. 107 § 1 k.k.s.</p> <p>Ad I.3.Zarzut niezasadny</p> <p>gdyż Sąd odwoławczy uzupełnił postępowanie dowodowe i przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu instrumentów finansowych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Argumentacja jak wyżej; skarżący nie przedstawił przekonującej argumentacji pozwalającej na zmianę zaskarżonego wyroku w</p>		

postulowanym zakresie.		
1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1 Orzeczenie o winie oskarżonego		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Apelacja niezasadna; brak jest jakichkolwiek podstaw do postawienia Sądowi I		

instancji zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych oraz dokonania obrazy przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na treść wyrok; Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe, dokonując zgodnej z wszelkimi wymogami i zasadami procesowymi rzetelnej i prawidłowej oceny całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie; wskazał jakie fakty uznał za udowodnione, na czym opierał poszczególne ustalenia i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a następnie z dokonanych ustaleń wyprowadził prawidłowe wnioski.

0.15.2.
Zmiana

wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Zmieniono zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na mocy art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby lat 3; - na mocy art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązano oskarżonego w okresie próby do informowania kuratora w odstępach co 3 miesiące o jego przebiegu. 		
Zwięźle o powodach zmiany		
Częściowo zasadna jest argumentacja obrońcy zawarta w piśmie procesowym z dnia 31 maja		

2021 roku; kara
wymierzona
oskarżonemu
przez Sąd
Rejonowy w
wysokości roku
bezwzględno
pozbawienia
wolności jest
rażąco
niewspółmiernie
surowa do
stopnia jego
winy i stopnia
społecznej
szkodliwości
jego czynu a
całokształt
represji karnej
przekracza
stopień jego
winy; w
niniejszej
sprawie należy
bowiem przyjąć,
że dla wdrożenia
procesu
resocjalizacji
wobec
oskarżonego nie
jest niezbędne
wykonanie kary
w warunkach
izolacji
więziennej, a
przeciwnie
większy skutek
osiągnie
oddziaływanie
na oskarżonego
w warunkach
wolnościowych;
oskarżony nie
jest osobą
zdemoralizowaną,
wobec którego
tylko
bezwzględna
kara
pozbawienia

wolności
osiągnię
zakładane przez
ustawodawcę
cele; B. W.
co prawda był
upřednio
karany
sądownie, w
tym na kary
z warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania, ale
fakt upředniej
karalności na
karę
pozbawienia
wolności nie
jest sam w
sobie przeszkodą
w późniejszym
orzeczeniu o
warunkowym
zawieszeniu
wykonania tej
kary, w sytuacji
gdy w momencie
popęlnienia
przestępstwa
(październik
2016 r), nie był
karany na karę
tego rodzaju;
zdaniem sądu
odwoławczego,
orzeczona wobec
oskarżonego
kara
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania nie
utrwali u niego
przekonania o
faktycznej
bezkarności, a
w przypadku
stwierdzenia, że
nie sprostął

on założeniu o
istnieniu
pozytywnej
prognozy
kryminologicznej,
może nastąpić
zarządzenie
wykonania
warunkowo
zawieszanej mu
kary; „wisząca”
nad oskarżonym
przez 3 lata
groźba
zarządzenia
wykonania kary,
winna
powstrzymać
oskarżonego od
popelnienia w
przyszłości
przestępstwa;
tym samym
zasadnym było
zastosowanie
art. 69 kk i art.
70 kk w zw.
z art. 20 § 2
kks i warunkowe
zawieszenie jej
wykonania na
okres 3 lat;
orzeczona
względem
oskarżonego
kara w tej
wysokości
uwzględnia
rodzaj i rozmiar
ujemnych
następstw czynu
zabronionego,
rodzaj i stopień
naruszenia norm
prawnych,
okoliczności
czynu oraz jego
właściwości i

<p>warunki osobiste.</p> <p>Nie ma natomiast podstaw do uwzględnienia dalszej argumentacji obrońcy i dalszego złagodzenia kary przez obniżenie wysokości wymierzonej grzywny; szczególnie w sytuacji orzeczenia kary wolnościowej pozbawienia wolności, wysoka grzywna jest realną dolegliwością będącą następstwem popełnionego przez oskarżonego przestępstwa.</p>				
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>				
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</p>				
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>		

Zwięzłe powodach uchylenia o			
2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia o			
3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia o			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia o			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3.	O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono po myśli art.636§1 k.p.k. Skoro to oskarżony spowodował postępowanie odwoławcze, to wobec nieuwzględnienia środka odwoławczego jego obrońcy, to on ponosi jego koszty. Opłatę wymierzono w oparciu o przepisy art. 2 ust. 1 pkt.3 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r.o opłatach w sprawach karnych.		
1PODPIS			